

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci

žalobkyně: L. M., narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupena advokátem JUDr. Richardem Třeštíkem,
sídlem Masarykova 1120/43, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2018, č. j. „X“,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 8. 2018, č. j. „X“, a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 6. 2018, č. j. „X“, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6 292 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se prostřednictvím svého právního zástupce žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 9. 8. 2018 č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 6. 2018, č. j. „X“, jímž byl žalobkyni s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), snížen od 24. 6. 2018 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, s odůvodněním, že dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem ze dne 26. 4. 2018 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 35 %, zatímco pro vznik invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 %.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že napadeným rozhodnutím žalované byla zkrácena na svých právech, pro snížení invalidního důchodu z invalidity třetího stupně na invaliditu prvního stupně nebyly dány zákonné důvody. Žalovaná nezohlednila, že žalobkyně prodělala boreliózu, v jejímž důsledku trpí častou únavou, bolestmi kloubů a svalů a občas není schopna vstát a motá se jí hlava. Žalobkyně konstatovala, že jí byla diagnostikována neuropatie projevující se občasným znecitlivěním nohy a ztrátou její funkčnosti, trpí inkontinencí a srdečním onemocněním, které ji omezuje v pohybu. Navrhla, aby soud prvnoinstanční rozhodnutí a rozhodnutí žalované zrušil.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě uvedla, že při určování poklesu pracovní schopnosti vycházela ze zdravotního stavu žalobkyně doloženého výsledky funkčních vyšetření. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě lékařského posudku vypracovaného dne 1. 8. 2018 pro účely řízení o námitkách, kdy lékařka dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se nejedná o invaliditu třetího stupně, přičemž rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého stavu představuje zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddílu A, položce 6, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen vyhláška č. 359/2009 Sb.), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45 %. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná závěrem navrhla provedení důkazu vypracování posudku příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Ústní jednání soudu

4. Žalobkyně při ústním jednání před soudem, které se uskutečnilo dne 17. 6. 2019, nadále požadovala, aby soud vyhověl žalobě v plném rozsahu, a podotkla, že s ohledem na jednoznačné závěry uvedené v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2019, č. j. 2018/938-UL (dále jen „posudek ze dne 3. 5. 2019“), který soud nechal vypracovat pro účely soudního řízení, je zřejmé, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, když tyto závěry jsou v rozporu s hodnocením zdravotního stavu žalobkyně provedeného posudkovými lékaři ve správním řízení. Zároveň uvedla, že požaduje náhradu nákladů řízení.
5. Pověřená pracovnice žalované pak při tomtéž ústním jednání před soudem odkázala na písemné vyjádření k žalobě a po provedení dokazování čtením posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 3. 5. 2019 uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání dospěl soud k rozhodnutí, že žaloba byla podána důvodně.
 8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkového lékaře MUDr. R. K., pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 26. 4. 2018 posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že ta je invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, avšak nejde již o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, nýbrž o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) stejného zákona, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu díky postižení uvedenému v kapitole XIV., oddělení A, položce 6, písm. a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., poklesla její pracovní schopnost o 30 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se s ohledem k dalším postižením ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje o 5 % a celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje 35 %. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 1. 6. 2018 výše citované rozhodnutí, jímž byl žalobkyni snížen od 24. 6. 2018 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že nesouhlasí se snížením invalidního důchodu a žádá o přezkoumání napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná nesprávně a neúplně zjistila její zdravotní stav. Na podporu svých tvrzení předložila žalobkyně lékařské zprávy ze dne 22. 2. 2018 a ze dne 23. 5. 2018.
 9. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 1. 8. 2018, který vypracovala posudková lékařka MUDr. M. Š., z oddělení lékařské posudkové služby žalované. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u žalobkyně rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIV., oddělení A, položce 6, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., díky kterému se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 45 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky nemění. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 1. 6. 2018.
 10. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 11. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

12. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.
13. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
14. V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o tom, že žalobkyni byl snížen od 24. 6. 2018 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to s odůvodněním, že z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla její pracovní schopnost o 45 %, zatímco pro vznik invalidity třetího stupně je nutný pokles minimálně o 70 %.
15. Jedním z předpokladů pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně nadále splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínky invalidity ve třetím stupni, tj. zda u ní nastal pokles pracovní schopnosti nejenže nejméně o 45 %, nýbrž nejméně o 70 %, když brojí proti rozhodnutí žalované o snížení invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik a trvání nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobkyně získala potřebnou dobu pojištění.
16. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované, která učinila závěr o poklesu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pracovní schopnosti žalobkyně a datu, kdy došlo k této skutečnosti. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles její pracovní schopnosti a také trvání její případné invalidity včetně jakého stupně.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 3. 5. 2019. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a přímo při jednání komise byla vyšetřena odbornou lékařkou z oboru interního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem, spisové dokumentace žalované, zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. R., vlastního přešetření žalobkyně, žalobkyní předložených lékařských zpráv) pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž šlo o invaliditu druhého stupně.
18. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou je stav po transplantaci ledviny v červnu 2013 pro polycystozu ledvin familiární autosomálně dominantní onemocnění s CHRI, na hodnotě renální insuficience CKD III. stupně s přechodným zhoršením při recidivujících infektech močových cest.
19. Komise pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně posoudila dle kapitoly XIV. – postižení močové a pohlavní soustavy, oddíl A – postižení močové soustavy, položka 6, písm. b) – chronické selhání ledvin/chronická renální insuficience, středně těžké postižení, vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40 % - 50 %. Komise použila horní hranici rozmezí s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vzhledem k celoživotně vykonávané dělnické profesi žalobkyně zvyšuje o 10 % ve smyslu ust. § 3 a § 4 citované vyhlášky, celkově tedy činí pokles pracovní schopnosti 60 %. Komise k tomuto hodnocení konstatovala, že se nemohla ztotožnit s posudkovými závěry posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem či posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované a tato posouzení považovala za podhodnocená. Komise dále uvedla, že žalobkyně byla schopná vykonávat zcela lehké dělnické profese na zkrácený úvazek v malém pracovním kolektivu např. chráněných dílnách, přičemž případná pracovní rekvalifikace by byla vzhledem k věku a pracovnímu potenciálu neefektivní.
20. Po zhodnocení výše předestřené důkazy, který byl proveden při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 3. 5. 2019, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla přešetřena hned dvěma přítomnými odbornými lékařkami z oboru interního lékařství.

21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom oproti posudkovému lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Labem a posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobkyně pak dospěli k závěru, že dosahuje celkových 60 % namísto toliko 45 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobkyně byla k datu žalobou napadeného rozhodnutí invalidní, a to ve druhém stupni a nikoliv pouze v prvním stupni.
22. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení námitkové a odvolací agendy žalované, jejíž posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu.
23. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z neúplně zjištěného skutkového stavu. Soud proto napadené rozhodnutí pro vadu řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. S ohledem na to, že stejnou vadou jako napadené rozhodnutí, je zatíženo i rozhodnutí první instance, a to výše citované rozhodnutí žalované ze dne 1. 6. 2018, přistoupil soud i k jeho zrušení podle ust. § 78 odst. 3 s. ř. s., z důvodu uvedeného v ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu vysloveným v daném zrušujícím soudním rozhodnutí. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobkyně rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní v rozsahu II. stupně invalidity.
24. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalované zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 6 292 Kč, která se skládá z částky 4 000 Kč za čtyři úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem žalobkyně JUDr. Richardem Třeštíkem po 1 000 Kč podle § 7 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“), převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, sepis žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, replika ze dne 15. 5. 2019 - § 11 odst. 1 písm. d) AT, účast při jednání dne 17. 6. 2019 - § 11 odst. 1 písm. g) AT; z částky 1 200 Kč za čtyři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a z částky 1 092 Kč odpovídající 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 17. června 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)